

ingă oamenilor martori; căci sună de către un odor de smercănuță; printre legi și Rebolăgășnii și în cîință aici nrismul Rebolăgășnii române vede să agă înzile cîință secolă. Acest lucru îi boală și stimul al luptelor ei bătătoare exterioare sovietice și trece să înceapă în toarie.

тънеле Попоarelor; акам кънд ли-
бертatea a 'ntrat in сченъ, n'a mai
rmas lok centrul o altъ акуисио не
счена Европе. Demonstrările no-
tentăilor incăci kari n'ema pot
nici s' se lobeaskъ п'чи se-ши
dea тъна, sunt likviritile din вг-
ту ale вну lamne че se slinđe;
пътъна дипломація este o machinъ
ючіш ши кътия иli линеите materia-
ка s' mai поатъ функциона. № въ
прекънагл dar de ренресиантагл тра-
кътъл; ши нз въ miragl de miшкъ-
ти lor че се steme, низ нз въ'п-
гријигл de скомотъл че fak: este ско-
мотъл къдерит lor. Тоатъ atengisnea
boastră si' giolatъ къtre laskrarea na-
ционале че konrinde astъzл tot пъ-
тънъл Европе. ши'ngriјигл ka'n mi-
netъл че въ'пчесе lantа transformа-
ril poliitice ши социале a popoarelор,
Romъnia s' s'arete demпъ ши de

Авеѓ! кончиinga misinil boas-
tre! Авеѓ! кончиinga п'тери boastre
Janii Пътъдї in тънimele boastre arkă-
sfn'nt in к'ре st' onoarea, gloria
тъгirea trek'etъ ши тъгirea viitoarit
a Romъниел. Dintr'nsa are s' east
kolomba modernъ k8 ramgrea тън-
tsiril, dintr'nsa akbila Romъпъ iш-
ва lsa sborsl ши ва desf'шлага аз-
пра оmenirii k'rk'besl k8 kolorile
Romъне, simbolsl Dren'цдil ш'а
Frъдiel. Begiaѓl, begiaѓl mereж
janii, ши lskragl върхътewte! Нич въ-
nsl din voi s' нз zikъ seara,,акам
е timusl renaosslвl п'пъ la гъзъгі-
тъл soarelъл нз воиш miшka ка-
nel денъ кънътъл meж, " къч! па-
штагл, поатъ kiar тъне, кънд въ ва-
fara somnsl, веди азzi ja п'orgile
boastre; „Deskidejл, deskidegл, сан-
пeleriniц Romъni; dewkidejл, iat'a-
lianna popoarelор!

Josif Români, ordinatiorul sărbărit înviile României, ce făcea Miezul nouă a bătăii; este poarta insigură. Că noi jos! să să urmărză lorgelul să bată clopoțele să sună trămbigelul să skanere cremenile!... și își din toate părțile la arme! la arme! „Fidul voinicului drăguț nouătri, și la revedere... Tezeaua România zna și nedorită! D. Brătianu.

Jasi L. Racambre 186

Unu vechiū cronicarū alu nostru
Urechiā, a dīsū undeva, în cronica
sea cō: •în Moldova aū cei mai mic
despre cei mai mari acestū obiceiū
de perū fōră județū, fōră vină și fōr
sémă. Singuri cei mari judecători; sin
guri păriști și singuri plinitorii legii, și
DE ACESTŪ OBICEIŪ MOLDOVA
NU SCAPĂ!

nele, aveați telegrafele voastre; te-
legrafele vă se kari să bată tot că o
bătais de ținim, care la fel d'înții
semnale că răspicărișoară elecțioane-
rile se componă istorilor fililor Româ-
niei aceeași gândire, aceeași vo-
ișju, aceeași alegătură. Își fragil-
de-krachă având să ajute la nevoile
vnii ne alții și se se scoale toți în-
trezii la glassi Patriei, îngrijind că
tot România, să aibă o armă, o
țapă, săn pistol, o sabie, săn tonor,
o frigare, săn fer de năgă: în mările
natiotslăi frigarea este o lansă, și
ferul glagolăi săn palom.

Jani Romăni, oțl-sure-zecă se-
kle de gloriă în vîmning înainte și
înnea Amerikă, și într-oarece Egiptă,
în liberitățile urin urin urin urin demokratice,
vînănd păternicele lor braze. Jani-
mea Franțești, Italiană, Germană,
Polonă, care în tremitile frigurăștile

cutia de instrumente matematice, ce le de-
deseră domnului R. . . ca se le repară.
În lipsa socialurii iei, te prîumi domnna R.
Nu spusești că ești silită a lua aceste obiec-
te îndată flindu că vei pleca chiaru și să
te urmărești.

„La acea nuvelă, domna R. . . îngăbeni atâtă de multă în cătu credui că va leşina. Distrasū prin esamenele unuī bărometru cu muzică, inventiunea după urmă a domnului R. . . care asorbia tot atențiunea d-tale, emoțiunea domnei R. . . fu perdută pentru dumniata, dară nu și pentru mine. Acesta fu pentru mine totușă data uă rađă de lumină și uă lovitură de pumnariu.”

„Câteva minute după aceasta, domnișoara plecași, și domna R... ne mai putinădu-se stepani, vârsa șiroie de lacrime.“

— Sun bolnavă, îmi dise, ca se-mă esplice lacrimele sale; e aproape uă lună de când de cănd pătimescu de nerve; și mișa întimplat de mai multă de jecorii a plânge astă-felul, fără se sciță pentru ce

mă, o ţeră într-egă este lăsată pe vorba că d. Moruđi ar fi voită a se demisiona, dară că Măria Sa iar fi refuzată dimisiunea, înainte de deschiderea Camerei, căci n'ară fi avută ministerul naintea ieșirii.

deia de toate intrigele, de toate mișlările care la cari guvernul nostru are recursu, dora și-arăput să asicure uă majoritate în Cameră, pentru 3 Decembrie. Felu de felu de vesti se răspândescu, cu scopu, din mijlocul conciliului.

liabuleloru ministeriali, cari de cari mai intimidatorie. Cu disolverea Camerei, cu destituiri, cu urmăriri de procese criminali, deși închipuite, cu totu ce poate face pe unu deputat slabu de animă, se se gândescă, se esite; cu acestea speră guvernul nostru a face se tacă vocea țerei, simțul naționale ce aru mai putè fi deștept în anima deputaților. Sperăm, totuși, că Adunarea va fi mai demnă, mai patriotica de cătu o credu fanariotii și rușii, căci e cu cale, cumu mai dice Urechia „Cela ce pofteste să se temă de elu, atâtă norodu de omu, TREBUEȘTE ȘI

ACELA SĂ SE TÉMÁ DE TOTI. și
acel „toti“ la noi este astăzi Adunarea, ori cătu de puçinu reprezentăea pe întréga țără. După sciințe ce le potu crede bine întemeiate, dréptă și stânga din Adunare, au picată de acord că se cuvine a spăla noua pată făcută patriei comune, prin chiămarea la putere a străinilor. Mi se spune că respingerea din deputația, la verificarea titlurilor d-lui Moruzi, alesul de la Vaslui, respingere pe cuvîntul de nemămintire, va fi semnalele luptei săi a lecțiunii ce Camera urmează a da guvernului nostru, alcătuită

„*„Păcărensa de la strămoșt.*”

Cea mai mare parte din deputați suntu de acord că Adunările noastre ară fi datorie către țără, de a respinge modificările daunătoare, ce s-ară făcută Convențiunei, în nouele conferințe pentru Unire, de la Stambul. Turculu, dice totu cronicariul nostru Urechiă, de ce-i dai mai multă de ce își cere și-i face mai multă nevoie, că elu *darulă scrie obiceiū*. Dacă guvernele noastre să-ă credă în datorite a totu dă turcului, nu este ășia și cu țără: ea trebuie se amintită că Turciei și Europei, că nu totu de una a cerută, a calicită, ci că și-luată dreptul său și singură, ca l-

rea de la noi, după care fără întârziare ar fi se plece către Bucureşti. Pleca-va mai înainte de căderea Ministerului, sau după? Eată ce nu se poate determina.

„Me prefețeți că credeți de adeverată cauza cări-a-ți placu domnei R. și a atribui emotiunea să dană sumă copiinsă, nu

„În timpul de două luni, ce au trecută d'atunci, totul m'a confirmat în acesta durerosă conviețuire. Starea domnei R. îmi sfâșia anima; melancolia ieșește astăfel în cătă me temu pentru viața ieșită. Ea se luptă cu curagiul în contra reului său, nu plânge, nu vorbește; dar este învaderată că dacă uă minune nu-i va reda sănătatea, viața ieșită este serios compromisă. În sfîrșit chiar și sociul ieșită a băgat de seamă schimbarea ieșită și să îngrijite. Silită să merge într-o provincie departată

spre a primi uă moștenire, a anunțiatu d'uă dată alătă eri societ sale, cō o va lúa cu dinsulă la Paris, cō o va lăsa a- colo la surorile sale ce locuescū în acestu orașu și cō pe cându elu va continua călătoria sa, ca se consulte unu medicu celebru d'acolo și se se întorce la S... guba mea, fericită prin altul?

đută mortă. Causa duelului a să fostă unele vorbe injurióse aruncate de maior Vărnăv asupra colonelului Gregorie Sturđa, în miđulocul unei înferbintăte discusiunji asupra caracteriului unui prefectu liberal, d. Vecenicu, de la Romanu, de curîndu îndepărtat din postu de guvernul actuale. Duelul său petrecut în cea mai scrupulosă regulă și dacă d. colonelu G. Sturđa are părerea de reu de a fi vedut cădendu pre antagonismul său, d-lui n'are (toși suntă d'accordu în acesta) de a-și imputa nimică, căci său purtată cavalăresce și cu multă lealitate. — Totuși M. Sa vodă a cređutu de cuviință a cere d-lui Sturđa, în urma acestui duelu, demisiunea din adjutanță, demisiune ce a și datu-o.

Membrii cei noui de la Municipalitate, de și nu puturo întruni nici unul majoritate, nu absolută, daru nici relativă, continuéđă a funcționa fără nici unu scrupulu de neîndeplinirea legii. Suntemu în Decembre și vre uă publicare pentru uă nouă alegere său balotare nu s'a veđutu prin Monitoriu. Membrii cei vechi, destituiți arbitrariu, așlămu că se gătescă a reclama la Adunare contra d. Canta miștrul de interne

După deschiderea Camerei, me voiu grăbi a vă impărtăși relațiuni de cele petrecute.

Educația de familie

O dame engleză, ce se ocupă speciale de 13 ani cu educațiunea, și care cunoște tôte câte privescă uă educațiune generale voiesce a intra într-uă familie.

Cunoscă limba francesă și germană, și piano, și are cele mai bune recomandații în favorei. Cei care vor să se aibă pentru familia lor uă asemenea institutori să s'adreseze la d. administrator al acestei foio-

ADMINISTRAȚIA DIARIULU M ROMANUL

Domnii abonați, alături cărora abonamentu espiră la 1 Ianuariu viitoru suntu rugați a înștiința de timpuriu administrațiunea acestei foie pentru regularea abonamentelor dumneelor căci conform tutor regurilor pentru cei cari nu voru prenosi alături loru abonamentu diariul va înceta d'a se trâmite pentru abonați din capitală, după trei dile, și pe neutră abonați de districte, după cece dile de la espirarea abonamentului.

C. D. Aricescu, 88 .00

„Ce se-ți mai spuiu, domnulă meu? Trebuie se adaugă că, dacă în urma celor ce-ți narai, sărtea domnește R... te interesă, vei lua Mercurul unu locu în acea deligintă în ceea cea pleacă.

Dacă — dară acesta nu este cu pu-
tină — măsări și înșelată, ei bine! domnule, prevestită cumă ești, cea dăntății pri-
vire a domnei R. . . (în starea în care se
află nu va pute să se prefacă) dăntăția iei
privire și-o va spune; vei fi scăpată căuă
mică căleoria și vei avea multămirea dă-te
fi supusă unui bună simțământă. Dară da-
că nu mă am înșelată, o! domnule, ce felu?
ar trebui ca eu, se te rogă? și generosu
și redă liniștea susținutului amicel mele

Me oprescă aci: silința ce am făcutu scriindu-ți acăstă epistolă este d'acelea ce intrecu puterea omanescă. Simptu că sun la sfîrșitul puterilor mele.

Acăsta era totul și, întru adeveru,
era mai mult de cătă d'ajunsu.

